

בול אברהם מאפו

Abraham Mapu Stamp

92

8.10.68

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
 ירושלים • תל אביב • יפו • חיפה • טבריה • נתניה • באר שבע • נ.ת. לוד
PHILATELIC SERVICES
J E R U S A L E M • I S R A E L

אברהם מאפו נולד ב־ח' בשבט תקס"ה (6.2.1808) – בסלובודקה שבקובנה. עד גיל י"ב למד ב"חדר" ואחר כך למד בעצמו. מגיל צעיר עסק בהוראה בבתי אמידים – כאן הכיר את עולמה של הספרות העברית החדשה והחל אף לכתוב בעצמו.

ב־1825 נשא אשה, בת של יהודי קובנאי עשיר. ב־1848 נעשתה לו קובנה מקום קבע עד לשנותיו האחרונות. באותה תקופה הכיר את שניאור זק"ש, שהשפיע עליו השפעה חשובה. ראשית יצירתו הוא הרומן "אהבת ציון", שיצא בוילנה בשנת תרי"ג (1853). ברומן ראשון זה של הספרות העברית במאה ה־19, נגלו עולם המקרא ועולם הזוהר של ישראל בימי בית ראשון. הספר "אהבת ציון" עורר רושם עז ותורגם לכמה וכמה לשונות: יידיש, גרמנית, אנגלית, צרפתית, רוסית, לאדינו, ערבית קלאסית ועוד.

לא תתואר תנועת חיבת ציון בלי ספר זה, והביוגרפיות של ראשי התנועה במשך כמה דורות מספרות על כך בהדגשה יתירה. מאפו בלט בייחודו בקבוצת סופרי ליטא וחכמיה, בהעתיקו את רוח התנ"ך ולשונו לתחום הספרות היפה.

בשנת תרכ"ו (1865) – פורסם רומן הסטורי נוסף שלו, "אשמת שומרון". בשנת תרי"ז (1857) – הופיע ספרו "עייט צבוע" ובו ביקורת חריפה על ההווי היהודי בליטא.

מאפו הוציא אף ספרי לימוד אחרים, שאף הם מילאו תפקיד נכבד בחינוכם של כמה וכמה דורות. ביניהם: "חנוך לנער" (תרי"ט); "אמון פדגוג" (תרכ"ז), וכן סיפור הסטורי מדורו של שבתי צבי "חוזי החזיונות" וסיפור בשם "בית חנן".

מאפו זכה לפירסום ולכבוד רב בעולם היהודי. לרגל מחלתו יצא לקניגסברג (גרמניה) ושם נפטר ביום כיפור תרכ"ח (9.10.1867).

Avraham Mapu, one of the greatest Zionist novelists and historians of the 19th century, first became associated with the new Hebrew literary trend while teaching in the homes of wealthy Jewish families in Slobodka, Kovna, where he was born.

Mapu studied Jewish law and tradition in "Cheder" till the age of 12. Then, in 1820, he began teaching himself, and supporting himself by teaching. He married in 1825, and 13 years later settled in Kovna for good.

At the same time he was greatly influenced by the famous Jewish thinker Zalman Sachs. In 1853 he stunned literary circles with a novel called "Love of Zion," an epic story set against the background of Israel and its glory during the period of the First Temple.

The book was read everywhere, and was translated into English, French, Russian, Yiddish, Ladino and Arabic.

Every great Zionist leader of this period readily admitted that the Zionist movement would have been incomplete without Mapu's novel.

The writer quickly became the most prominent of a circle of learned Lithuanian Jews, and won acclaim for his ability to endow modern Hebrew literature with the spirit and language of the Bible.

In 1865 he published an historical novel, "the Guilt of Shomron", this was followed by another book containing a scathing criticism of Jewish life in Lithuania.

Mapu also wrote a number of text books which served as important guide to several young generations, among them "the Education of Youth," "The Beliefs of a Pedagogue," and two well-known stories — "Dreamers of Dreams," and a story called "the House of Hanan."

In 1867 he became ill, and travelled to Germany in search of a cure. He died there on Yom Kippur, 1867, but his memory lives on as a pillar of the early days of Zionism.